

[Vesterager.]

de efterhaanden kommer til at foreligge; men da dette er den eneste Lejlighed, hvor de enkelte Medlemmer har Ret til at udtale sig om de forskellige Ting, vil jeg dog gerne have Lov til at gøre nogle faa Bemærkninger ogsaa ved denne Finanslovbehandling. Jeg vil gøre et Par enkelte Bemærkninger angaaende Forhold i min Valgkreds.

Der er indsendt et Andragende til Ministeren for offentlige Arbejder fra Sogneraadet paa Venø med Anmodning om at faa bygget en Dæmning, saadan at Venø kunde blive landfast med det øvrige Land, en Dæmning paa en 500 Meter. Man ønsker meget at faa denne Dæmning, og jeg vil haabe, at det vil blive taget op til velvillig Overvejelse, hvad man kan gøre for denne lille Ø angaaende dette lille Spørgsmaal. Sagen er den, at denne lille Ø har store Vanskeligheder. Der er ikke blot Spørgsmaalet om Dæmningen, men der er ogsaa Spørgsmaal om forskellige andre Ting. Der er Vanskeligheder med Havnen, og der vil ogsaa blive Vanskeligheder ved Ordningen af Skoleforholdene efter den nye Skolelov. Det vil være saare vanskeligt for Øens Beboere at dække de forskellige Udgifter, der kan komme til at paahvile den lille Kommune. Det er jo saadan, at der efterhaanden er vist Øens Beboere visse Hensyn, men da vi jo lever i en Brobygningens og en Dæmningernes Tidsalder og der jo i selve Trontalen var Tale om en Dæmning over til Rømø, kunde det jo tænkes, at man ogsaa tog under Overvejelse at bygge denne lille Dæmning over til Venø. Det vilde betyde, at forskellige Ting vilde komme til at ligge helt anderledes for denne Kommune. Man vilde faa lettere Samkvem med det øvrige Land, og da vi jo nu har faaet en Statsskole i Struer, vilde der ogsaa være Mulighed for, at de enkelte unge, som har Lyst til at læse videre, fik nem Forbindelse med Købstaden Struer.

Endelig vil jeg gerne sige et Par Ord om Forholdene ved Tyborøn og i det hele taget om Sikringen af Kysten langs Limfjorden eller rettere sagt ved Nissum Bredning. Jeg kan godt forstaa, at der ikke er meget at gøre, saa længe Limfjordskommissionen ikke har afgivet sin Betænkning, men den ventes der jo ogsaa paa med spændt Opmærksomhed. Det kan ikke nægtes, at vi i denne Tid har set, at Havfiskeriet har givet ret godt; og at Tyborøn Havn har haft sin store Betydning. Det er derfor et livsvigtigt Spørgsmaal for denne Egn, om denne Havn kan bevares. Det vil have Betydning ikke blot for Tyborøn By, men for Harboøre og for

Lemvig. Det er selvfølgelig saadan, at Beboere der — og det er ikke helt faa — med spændt Opmærksomhed venter paa, hvorledes det hele vil komme til at se ud, naar Kommissionen er færdig. De stærke Angreb paa Jorderne langs Limfjorden fortjener ogsaa Opmærksomhed. Der maa gøres noget for at sikre, at ikke store Arealer af disse forholdsvis frugtbare Jorder skæres bort. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa disse forskellige Ting, som har saa stor Betydning for denne Egn og for denne Egns Befolkning.

Det blev fremhævet i Trontalen, at de to Opgaver, som i særlig Grad vilde trænge sig i Forgrunden i denne Rigsdagssamling, var Spørgsmaalet om Rigets Grundlov og Bestræbelserne for at formindske Arbejdsløsheden og skaffe forøget Beskæftigelse. Det vil altsaa sige, at det er den sociale Udvikling og den sociale Tilstand her i Landet sammen med Spørgsmaalet om Rigets Grundlov, som man mener Opmærksomheden særlig skal samle sig om i denne Rigsdagssamling. Jeg anser Spørgsmaalet om de sociale Tilstande for utvivlsomt at være langt det vigtigste, men det er maaske ogsaa det vanskeligste. Arbejdsløshedsspørgsmaalet hænger jo sammen med saare mange forskellige Ting. Det er ikke noget, man kan løse ved en enkelt Foranstaltning, og jeg skal nok vogte mig for at udtale, at det er nogen let Sag at løse det. Det vil jeg gerne overlade til Regeringspartierne at udtale, men saa vil jeg ogsaa gerne se et Resultat af deres Evner til virkelig at løse dette store Spørgsmaal. Det er klart, at Erhvervsmulighederne i dette Land spiller den største Rolle, og det er ogsaa klart, at Sociallovgivningen har sin store Betydning over for dette Samfundsonde, Arbejdsløsheden, som vi alle sammen lider under. Jeg vil gerne straks sige, at jeg har den Opfattelse og har altid haft den, at det er nødvendigt, at man har en sund og ogsaa omfattende Sociallovgivning, men for at det kan siges at være Tilfældet, maa der stilles forskellige Krav til den. Jeg vil gerne nævne tre Ting: For det første maa der være et Barmhjertighedshensyn over for de svage, hvad enten Svagheden bestaar i Sygdom eller manglende Evne. Jeg kan ikke anerkende, at 60 Aars Alderen er en Alder, som berettiger til at trække sig ud af sin Virksomhed og give sig ind under offentlig Forsorg. Men foruden dette, at der skal og maa tages et saadant Hensyn over for de Mennesker, der paa en eller anden Maade er stiftmoderligt behandlet, maa den sociale Lovgivning ogsaa tage et pædagogisk